ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 24ης Ιουνίου 1970*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Το κύρος του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 19 που εξέδωσε το Συμβούλιο της ΕΟΚ στις 4 Απριλίου 1962 και η ερμηνεία του άρθρου 9 του κανονισμού 87/62 της Επιτροπής της ΕΟΚ, της 25ης Ιουλίου 1962, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού 54/62 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, της 30ής Ιουνίου 1962.

Διατακτικό της αποφάσεως:

1. **Η εξέταση του ερωτήματος που υπέβαλε στο Δικαστήριο το Bundesfinanzhof δεν αποκάλυψε κανένα στοιχείο φύσεως τέτοιας ώστε να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 19 του Συμβουλίου της ΕΟΚ της 4ης Απριλίου 1962.**

2. **Η προβλεπομένη στο άρθρο 2 του κανονισμού 87/62 της Επιτροπής της ΕΟΚ, της 25ης Ιουλίου 1962, κανονιστική ρύθμιση, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού 54/62 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, της 30ής Ιουνίου 1962, δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στην εισαγωγή βρώμης, προελεύσεως Κάτω Χωρών.**

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

1. Δεν είναι αντίθετο προς τη Συνθήκη ΕΟΚ το γεγονός ότι η κανονιστική ρύθμιση που θεσπίστηκε από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 19/62 (προκαθορισμός της εισφοράς) δεν εφαρμόστηκε αρχικά παρά μόνο στις εισαγωγές προελεύσεως τρίτων χωρών.

2. Όταν δεν ίσχυε ακόμα ο κανονισμός 31/63, ακόμα και στην περίπτωση που μια εισαγωγή βρώμης στη Γερμανία, προελεύσεως Κάτω Χωρών, καθυστέρη-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

σε λόγω ανωτέρας βίας, έπρεπε κατ' εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 19/62, να εισπράττεται η εισφορά που ίσχυε κατά την ημέρα της εισαγωγής. Τίποτα δεν επέβαλλε να εφαρμοστεί η ισχύουσα κατά την ημέρα που είχε προβλεφθεί να γίνει η εισαγωγή εισφορά.